

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce M. D., narozen X
bytem X

proti
žalované Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 3. 2022, č. j. X, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 3. 2022, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2022, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 11. 1. 2022 odňala žalovaná žalobci invalidní důchod od 24. 2. 2022 podle § 39 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 20. 12. 2021 již nebyl žalobce invalidní, neboť pokles jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil 10 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žaloba

2. V žalobě ve znění jejího doplnění žalobce nesouhlasil s přehodnocením poklesu své pracovní schopnosti z původních 60 % na 10 % a z toho vyplývajícího odnětí invalidního důchodu druhého stupně. Namítal, že při mimořádné lékařské prohlídce MUDr. S., na jejímž základě byl žalobci odňat invalidní důchod, probíhalo vyšetření tak, že žalobce musel vytvořit kroužek za pomoci palce a ukazováčku a následně mu byl prověřen stisk ruky. Žalobce žádal o vrácení invalidity druhého stupně, neboť jeho zdravotní postižení nepominulo.
3. Žalobce rovněž uvedl, že mu byl doručen posudek MUDr. H. ze dne 1. 3. 2022, přičemž následně mu byl po telefonátu s MUDr. H. společně s napadeným rozhodnutím doručen další posudek MUDr. H. ze dne 29. 3. 2022, a to bez jakéhokoliv vysvětlení.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě zrekapitulovala předcházející správní řízení a poukázala na § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, jenž stanovuje relevantní aspekty při určování poklesu pracovní schopnosti, a na § 56 odst. 1 písm. a) téhož zákona, jenž upravuje odnětí invalidního důchodu. Podotkla, že posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je odbornou otázkou vyžadující znalosti z oboru medicíny a posudkového lékařství, přičemž v tomto ohledu je žalovaná vázána posudky vypracovanými dle § 8 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“). Sdělila, že si v řízení o námitkách nechala vypracovat lékařský posudek ze dne 1. 3. 2022, na jehož základě vydala napadené rozhodnutí. Jelikož pokles pracovní schopnosti žalobce činil pouze 20 %, nesplňoval žalobce podmínky ani pro první stupeň invalidity. S ohledem na žalobní námitky navrhla žalovaná přezkoumat zdravotní stav žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, jež je k posouzení zdravotního stavu a pracovních schopností žalobce povolána. Dodala, že za dosud zjištěného skutkového stavu navrhuje žalobu zamítnout. Žalovaná upozornila, že subjektivní úvahy a vlastní vyhodnocení zdravotního stavu žalobce nejsou důvodem k uznání invalidity, neboť taková skutečnost musí být objektivně zjištěna.

Ústní jednání soudu

5. Žalobce při ústním jednání dne 6. 6. 2023 v plném rozsahu odkázal na znění žaloby ve znění jejího doplnění. Dodal, že odnětím invalidního důchodu přišel o vše, neboť po přiznání invalidního důchodu podal výpověď v mrazárnách, kde pracoval jako skladník. Žalobce zdůraznil, že invalidní důchod pobíral čtyři roky, přičemž mu byl přiznán odborníkem. Pokračoval, že i po odebrání invalidního důchodu u něj nemoc přetrvává, přičemž se jedná o dědičnou chorobu, kterou trpí i jeho bratr a dcera. Vyjádřil přesvědčení, že kdyby nepodal námitky ve věci přiznání invalidního důchodu jeho dceři, tak by u něj neproběhla kontrolní prohlídka a důchod by nadále pobíral. Žalobce netrval na provedení dokazování posudky o invaliditě ze dne 29. 3. 2022, 1. 3. 2022 a 20. 12. 2021. V konečném návrhu žalobce trval na vyhovění žalobě.
6. Pověřená pracovnice žalované odkázala na písemné vyjádření k žalobě a po provedeném dokazování s ohledem na závěry posudku navrhla zamítnutí žaloby.

7. Soud podle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování posudkem a protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28. 7. 2022.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 28. 7. 2022, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 1. 3. 2022 ve znění doplňujícího posudku ze dne 29. 3. 2022 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k odlišnému závěru než je předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne 20. 12. 2021 MUDr. S. S. Lékařka MUDr. H. dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu C, položce 4d, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky nemění. Kdežto posudková lékařka v posudku ze dne 20. 12. 2021 dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 9a, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 a § 4 citované vyhlášky nemění.
11. Přestože posudková lékařka v posudku ze dne 20. 12. 2021 určila odlišnou míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % a posudková lékařka v námitkovém řízení stanovila procentní míru poklesu pracovní schopnosti o 20 %, žalobce i přesto nesplnil podmínku invalidity ani

I. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35% míru poklesu pracovní schopnosti.

12. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
13. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
14. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - b) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - c) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - d) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
15. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
16. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
17. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice (srov. § 38 a § 39 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 29. 3. 2022, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň I. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

18. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 1. 3. 2022 ve znění doplnění ze dne 29. 3. 2022, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
19. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 28. 7. 2022. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 29. 3. 2022 byl 20 %, což neodpovídá ani invaliditě I. stupně.
20. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu C, položce 4d, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to chronické na noční období vázané akroparestezie s dominancí na horních končetinách s prokázanou geneticky vázanou hereditární polyneuropatií v kombinaci s úžinovým kompresivním syndromem v akrálních segmentech horních končetin. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 20 % (rozmezí určené pro toto postižení je 15 % až 20 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity dále změněna.
21. Závěrem komise uvedla, že žalobce byl obecně schopen vykonávat pomocné dělnické práce jako dosud bez zátěže horních končetin prací s pomocí rotačních a vibrujících nástrojů a bez celodenního přenášení těžkých břemen. Žalobce byl obecně schopen i rekvalifikace.
22. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.
23. Lékaři posudkové komise dospěli ke stejné kvalifikaci postižení žalobce a stejné míře poklesu pracovní schopnosti žalobce jako posudková lékařka v námitkovém řízení, a tudíž žalobce nesplnil podmínku invalidity ani I. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35% míru poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise nezměnila procentní sazbu ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobce dosahuje 20% míry poklesu pracovní schopnosti, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínku invalidity ani I. stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesli ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli seznámeni s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou dostupné na www.nssoud.cz).
25. K námitce, že žalobci byl doručen posudek MUDr. H. ze dne 1. 3. 2022, přičemž následně mu byl po telefonátu s MUDr. H. společně s napadeným rozhodnutím doručen další posudek MUDr. H. ze dne 29. 3. 2022 bez jakéhokoli vysvětlení, soud uvádí, že posudek ze dne 29. 3. 2022 je doplňujícím posudkem ve vztahu k posudku ze dne 1. 3. 2022, což je vysvětleno i v průvodním dopisu ze dne 29. 3. 2022 zaneseném ve správním spise. Doplňující posudek ze dne 29. 3. 2022 nikterak neměnil posudkový závěr posudku ze dne 1. 3. 2022, nýbrž doplnil část posudku věnující se námitkám žalobce (např. bylo vysvětleno, proč byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobce hodnocena odlišně oproti roku 2017). Soud tedy neshledal uvedenou námitku důvodnou.
26. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
28. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měl žalobce vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 29. 3. 2022. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 6. června 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.